

В Новий рік, друзі!

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 1 (235)

Субота, 1 січня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ РАДІ МІНІСТРІВ УРСР МІНІСТЕРСТВУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УРСР

Доповідаємо, що робітники, інженерно-технічні працівники і службовці виробничих підприємств Українського товариства глухих, виконуючи взяті підвищені зобов'язання в соціалістичному змаганні за виконання і перевиконання плану першого року дев'ятої п'ятирічки, достроково, 22 грудня 1971 року виконали річний план по обсягу реалізованої продукції на 100,2 процента.

При плані 95,6 мільйона карбованців фактично реалізовано продукції на 95,8 мільйона карбованців.

Продовжуючи трудову вахту по достроковому виконанню плану першого року дев'ятої п'ятирічки, колективи підприємств Товариства зобов'язалися до кінця поточного року реалізувати продукції понад встановлений план на 2,5 мільйона карбованців.

ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ
СЕКРЕТАР ПАРТОРГАНІЗАЦІЇ
ГОЛОВА МІСЦЕВОГО КОМІТЕТУ

СЕМКО А. Х.
СІРИК О. М.
САВИЦЬКИЙ А. К.

ГОЛОВІ ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ ТОВ. СЕМКО А. Х.
СЕКРЕТАРЮ ПАРТОРГАНІЗАЦІЇ ТОВ. СІРИК О. М.
ГОЛОВІ МІСЦЕВКОМУ ТОВ. САВИЦЬКОМУ А. К.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Колегія Міністерства соціального забезпечення УРСР сердечно поздоровляє Вас і весь трудолюбивий колектив Товариства з достроковим до 22 грудня 1971 року виконанням взятих підвищених зобов'язань у соціалістичному змаганні і річного плану I-го року дев'ятої п'ятирічки.

Бажаємо Вам і всьому колективу дальших успіхів у виконанні історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, величких планів дев'ятої п'ятирічки.

МІНІСТР СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УРСР О. ФЕДОРОВ.

ДО НОВИХ ВИСОТ П'ЯТИРІЧКИ

А. Х. СЕМКО.

голова президії Центрального правління Українського товариства глухих

НАША БАТЬКІВЩИНА зустріла Новий рік і достойно провела 1971, який так багато приніс радянським людям.

Минулим роком нам по праву є чим гордитися: успішно виконані державні плани і соціалістичні зобов'язання, які взяли колективи підприємств Українського товариства глухих. 1971-й був роком високого трудового й політичного піднесення, викликаного історичними рішеннями XXIV з'їзду КПРС.

Для трудівників Українського товариства глухих бойовою програмою стали рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС і третьої сесії Верховної Ради СРСР, грудневого Пленуму ЦК КП України і другої сесії Верховної Ради УРСР. Плани п'ятирічки кожного учбово-виробничого підприємства, це плани кожного трудівника, бо виконання їх в кінцевому рахунку забезпечують люди, їхнє свідоме ставлення до праці, їхня ініціатива в соціалістичному змаганні.

Тепер, коли підприємства УТОГ закінчують складання п'ятирічних планів, у цій великій і важливій роботі повинні взяти найактивнішу участь широкі маси. П'ятирічний план повинен врахувати особливості підприємства, резерви і можливості найповнішого їх використання.

У відповідь на рішення партії, робітники учбово-виробничих підприємств натхненні, з великим піднесенням боролися за виконання завдань першого року де-

в'ятої п'ятирічки, що дало можливість виконати виробничий план по Товариству 22 грудня і до кінця року виробити продукції понад план на 2,5 мільйони карбованців.

У минулому році колективи продовжували освоювати нові види продукції. Тільки швейні підприємства освоїли 60 нових видів і фасонів одягу. Зусилля колективів були спрямовані на пошуки нових резервів виробництва, економії сировини та матеріалів, на впровадження нової технології. Продовжувалась боротьба за високу якість продукції і культуру виробництва.

На підприємствах Товариства у тісній співдружності з інженерно-технічним персоналом працювали наші раціоналізатори і винахідники. Від впровадження їхніх пропозицій (за неповний рік) підприємства одержали біля 100 тисяч карбованців умовної економії. На 900 тисяч карбованців зекономлено сировини, матеріалів, електроенергії, 151 тисячу — від впровадження заходів по науковій організації праці.

Підводячи підсумки минулого року, ми з повним правом називаємо його заспівувачем дев'ятої п'ятирічки. Тепер ми на порозі її другого року. Перед нами нові завдання, нові висоти, які ми повинні з вами, товариші, подолати.

У 1972 році передбачено реалізувати продукції на 102 мільйони карбованців. Випуск низьковольтної апаратури зростає в 17 разів,

електроустановочних виробів — на 8,3 процента, меблів — на 7,2 процента, паперо-білових виробів — на 11 процентів та багато іншої продукції. Поряд з цим йтиме дальша спеціалізація підприємств, освоєння нової продукції на Київському дослідному, Запорізькому Ждановському, Одеському УВП-3, Черкаському та інших УВП.

Особливе місце в нашій роботі займало і буде займати питання організації соціалістичного змагання. Мобілізація мас на дострокове завершення завдань другого року п'ятирічки в цехах, бригадах — повинна стати стержневим питанням, навколо якого розгоратиметься вся культурно-масова й виховна робота.

Готуючись гідно зустріти 50-річчя з дня утворення Союзу Радян-

ських Соціалістичних Республік, потрібно постійно і широко висвітлювати хід змагання, передовий досвід кращих виробничників, ударників комуністичної праці, ширити рух за комуністичну працю, бережливість і державне ставлення до соціалістичної власності.

Виховання людей повинно йти одночасно із добре поставленою і різнобічною за змістом і формами роботою будинків культури, клубів, бібліотек.

Не меншими по своїм масштабам перед нами стоять питання організаційного характеру. Готуючись до IX з'їзду УТОГ, потрібно на високому ідейно-політичному рівні, при високій активності членів Товариства провести звітно-виборну кампанію в первин-

них, районних, міжрайонних та обласних організаціях УТОГ.

Наша Вітчизна починає Новий рік з світлим і райдужним задумом, з величними планами побудови матеріально-технічної бази комунізму. У всенародний дорожок дев'ятої п'ятирічки внесуть свій посильний вклад і трудівники Українського товариства глухих. Для цього, товариші, у нас є всі умови. Комуністична партія і радянський уряд постійно дбають про глухих трудівників. Тепер справа за нами, за нашим умінням організувати працю на підприємствах з найбільшою ефективністю, з найбільшими результатами.

З Новим роком, товариші!

ЮВІЛЕЙ ШКОЛИ

Недавно в Харківському Будинку культури в урочистій обстановці було відзначено 75-річчя школи-інтернату ім. Н. К. Крупської.

Директор школи Дмитро Васильович Синдяєв в своїй доповіді розповів про шлях школи за три чверті століття...

Недалеко від центру міста в оточенні вікових дерев стоять декілька світлих будинків. Це спеціальна школа-інтернат ім. Крупської. В ній живуть і вчаться 380 дітей, здобуваючи знання в обсязі восьмиріччя. При школі працює дитячий садок, де малюки від трьох до шести років набирають-

ся знань. Життя школи, її зростання і розвиток яскравий приклад турботи партії і Радянського уряду про дітей з фізичними недоліками.

Перша спроба створити училище для глухонімих в м. Харкові відноситься до 1868 року. Її організатором був Бахметєв — глухий, що закінчив Петербурзьке училище. Приміщення школи він утримував за свої кошти. Плату за навчання було встановлено в розмірі 300 карбованців в рік, тому в школі могли вчитися тільки діти забезпечених батьків.

Царський уряд відмовився виділити необхідні кошти і через

сім років школу довелося закрити. В 1896 році відкрилася школа для глухонімих, в якій вже вчилися сім чоловік. Учні та педагоги жили і вчилися в чотирьох кімнатах. Через три роки серед населення було зібрано гроші на спорудження будинку школи з гуртожитком і кількістю дітей збільшилася до 60 чоловік. Але чимало сотень глухонімих дітей залишалися за порогом школи. Після Великої Жовтневої соціалістичної революції держава взяла на себе всі витрати по утриманню школи. Великий вклад у розвиток школи, організацію методики викладання внесли І. О. Соколянський, Т. Г. Биховський, С. Л. Шерешевський та інші.

У 1938 році було збудовано слюсарню, швейну та трикотажну майстерні, де учні оволодівали відповідними спеціальностями. Організувалася піонерська і комсомольська організації. Напад фашистських загарбників на нашу країну перервав роботу колективу. Учні евакуювали до м. Караганди Казахської РСР.

Після звільнення м. Харкова від німецько-фашистських загарбників школу було відновлено. Її колектив поповнився висококваліфікованими сурдопедагогами. Випускники школи виходять з міцними знаннями і чимало з них вчаться або вже закінчили машинобудівні технікуми. У 1951 році наказом міністра освіти УРСР у зв'язку з 55-річчям школі було присвоєно ім'я Н. К. Крупської.

А. РОСІНСЬКИЙ.

м. Харків.

Б. ЦЕРКОВНИЙ — токар Полтавського УВП-2. Він виконав річне виробниче завдання набагато раніше графіка.

РІЧНІ ПЛАНИ—ДОСТРОКОВО

В Червоному кутку Ровенського УВП 17 грудня, як ніколи, було гомінливо і весело. Хоч до Нового року ще було далеко, та в залі вже стояла прикрашена ялинка, на сцені плакат: «З Новим роком!»

У той день трудівники УВП на 8 днів раніше, ніж було взято зобов'язання, завершили річний план по випуску продукції. З трудовим досягненням колектив тепло привітали директор підприємства О. С. Поздняков, секретар партбюро УВП М. Н. Бурцева, голова облвідділу УТОГ В. Ф. Єлисеєва.

Десять днів колектив УВП випускав продукцію в рахунок 1972 року.

За відмінну роботу 11 виробничиком було вручено путівки для поїздки по маршруту Ровно—Мінськ—Брест, яка відбулась 17-20 грудня, а 90 чоловік виїздили 26 грудня у туристську поїздку до м. Львова.

Н. НАСЕКІНА,
голова місцевому,
В. ГУСЕВА,
голова первинної організації
УТОГ.

Достроково, 21 грудня, завершив виконання планових завдань 1971 року колектив трудівників Сімферопольського учбово-виробничого підприємства. План по реалізації продукції виконано на суму 1 мільйон 440 тисяч карбованців. Першим сортом випущено 99 процентів продукції, понад-планового прибутку одержано 52 тисячі карбованців. Крім того, на кожен карбованець товарної продукції товарні витрати знижено

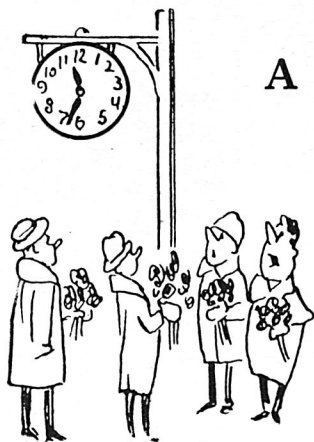
на дві копійки. За рахунок раціональних розкладок зекономлено тканин понад 4 тисячі метрів.

Розгорнувши соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань другого року п'ятирічки, колектив Сімферопольського УВП взяв зобов'язання завершити річний план 1972 року до 25 грудня.

Т. ВОЛОШКО,
заступник директора Сімферопольського УВП.

А годинник же стоїть!...

Клуб „ГОРИЗОНТ“

При Київському Паладі культури ім. А. В. Луначарського функціонує любительський клуб «Горизонт». Цей клуб об'єднує найбільш передову частину глухих столиці України і покликаний всебічно розширювати світогляд членів клубу, поповнювати їх знання в галузі науки, техніки, літератури, мистецтва, прищеплювати їм любов до прекрасного, пробуджувати інтерес до всього нового, передового, прогресивного, що відбувається в нашій країні та за її межами.

Чергова програма клубу «Горизонт» була присвячена темі «Навколо світу». Вечір відкрив президент клубу Ю. П. Максименко.

Запрошений на вечір член Спілки письменників України В. П. Бережний розповів присутнім про свою поїздку в Японію на міжнародний симпозіум письменників-фантастів. Великий інтерес викликали його враження про місто Токіо та про всесвітню виставку «Експо-70».

Про своє перебування на чолі делегації УТОГ в Польській Народній Республіці розповів член клубу голова президії ЦП УТОГ А. Х. Семко. Особливе пожвавлення викликала його розповідь про поїздку до Франції на VI-й Всесвітній конгрес глухих. А. Х. Семко відповів на багаточисленні запитання присутніх.

Члени клубу одностайно обрали тов. Семка А. Х. почесним членом клубу «Горизонт».

«Світ очима письменників» — ця тема також входила до програми вечора. Про перебування за кордоном О. М. Горького, М. М. Коцюбинського, В. В. Маяковського, С. О. Есеніна розповів керівник літературного гуртка «Київський каштан» І. А. Сапожников.

Повідомлення про план роботи клубу на 1972 рік зробила його віце-президент Т. Г. Філяніна.

Клуб «Горизонт» проводить на громадських засадах цікаву, багатогранну і корисну роботу.

В. УГРЮМОВ.

За годом год

Уж так велось, да так и будет: За шумным праздничным столом Минувший год припомнят люди С особым ласковым теплом. Минувший год! Его делами И мы горды, и вся страна: Его высокими огнями Дорога нам озарена. Как утверждение бессмертья Большого друга всей земли, Вперед, в грядущие столетья Мы имя Ленина несли. И поднимались, вырастали Дворцы, заводы к облакам, И космонавты улетали К далеким звездам и мирам... А ныне мы, как на привале, Стоим, задумавшись, глядим; Нет, это мы на перевале И перевали впереди. И с каждым днем, и с каждым годом

Все ближе светлый окоём. И тверже дух и шаг народов, Идущих ленинским путем.

Н. НЫРОВ.

Деякі питання виробничого навчання

дожній ручній обробці деревини. Є тут і свої відмінники Л. Синельников, В. Капицина, роботами яких не можна не захоплюватися.

Досить важливим у справі успішної підготовки кадрів є зв'язок УВП з місцевим меблевим технікумом, студенти якого постійно відвідують на УВП практику. Із свого боку керівництво технікуму надає методичну допомогу учням виробничого навчання. До речі, на заочному відділенні цього технікуму навчаються сім робітників УВП.

Можна навести немало прикладів із життя учнів виробничого навчання, їх участі у громадському житті. За зразкову культуру кімнат в гуртожитках адміністрація УВП встановила три перехідні призи, в тому числі й телевізор.

Гуртожиток, кімната № 31. Тут живуть Ш. Давидов, портрет якого красується на Дошці пошани УВП, та В. Шабло. Обидва учні другого року навчання. В кімнаті зразковий порядок. Вони — переможці конкурсу, телевізор стоїть у них. Нічого поганого не можна сказати за жильців кімнати № 34, де теж живуть учні виробничого навчання.

Дирекція підприємства багато часу приділяє питанням виховної

роботи. Часто організовують екскурсії, проводяться колективне читання книг. В гуртожитку є своя бібліотека, де можна завжди прочитати свіжий журнал чи газету. В гуртожитку постійно проводяться бесіди, читаються лекції, мімічні перекази художньої літератури тощо.

З того часу, як при Єнакієвському УВП існують групи виробничого навчання, підготовлено й випущено понад 200 висококваліфікованих столярів-мебелників. Багато із випускників працюють на підприємстві і сьогодні. Доброю славою користується В. Кондратюк — змінний майстер, член партійного бюро УВП. Г. Почтарьов — бригадир заготівельної бригади, С. Храмцов — верстатник заготівельного цеху, який виробничі завдання виконує на 120—125 процентів. В цьому році до кінця третього кварталу буде ще підготовлено 10 молодих спеціалістів із числа тих 29, що навчаються нині.

Керівництво Єнакієвського підприємства завчасно потурбувалось про комплектацію учнів виробничого навчання на 1972—

У ДОНЕЦЬКІЙ області діє п'ять підприємств УТОГ: Донецьке, Артемівське, Єнакієвське, Ждановське і Слов'янське. З роками ці підприємства все більше розширюються, оснащуються сучасною технікою, збільшуються їх виробничі потужності. Природно, що в зв'язку з ростом підприємств і обсягу продукції, яку вони випускають, до якості ставляться все більш і більш високі вимоги.

Саме тому перед кожним УВП життя ставить важливе по своєму значенню завдання по підготовці висококваліфікованих кадрів. Практичне вирішення цього завдання здійснюється, головним чином, через організацію на цих підприємствах спеціальних груп виробничого навчання, які в основному комплектуються за рахунок випускників спецшкол-інтернатів.

У минулому році в Донецькій області укомплектовано чотири групи, в яких навчається 50 чоловік.

ПИТАННЮ МТН—ПОСТІЙНУ УВАГУ

Закінчується розробка і погодження з Центральним правлінням УТОГ техпромфінплану учбово-виробничих підприємств на 1972 рік. Складовою, невід'ємною частиною цих планів є плани матеріально-технічного постачання, в яких визначена потреба в сировині, матеріалах та устаткуванні.

В плані матеріально-технічного постачання відділи постачання та збуту, виробничо-технічний та відділ капітального будівництва роблять відповідні зауваження про фактичне виділення тих чи інших видів сировини, матеріалів та устаткування. Таким чином, підприємство одержує не тільки встановлені йому техніко-економічні показники, а й в основному

всі дані про матеріально-технічне забезпечення. Підкреслюємо «в основному», тому, що, на жаль, остаточне визначення матеріальних фондів республіканськими організаціями постачання не співпадає в часі з затвердженням техпромфінпланів і в план матеріально-технічного постачання вносяться частково попередні і навіть умовні записи, що підлягають подальшому уточненню.

Цілком очевидно, що після погодження такого плану адміністрація УВП повинна його ретельно проаналізувати. Особи, які займаються постачанням на підприємствах, повинні до деталей врахувати всі сторони, виправити неточності і накреслити заходи по організації безперебійного забезпечення підприємства матеріалами і сировиною на цілий рік.

Звірені з планом матеріально-технічного постачання фонди на сировину й матеріали повинні бути обов'язково уточнені в січні.

Як же бути, коли деякі види матеріалів та устаткування не можна остаточно визначити на початку року? В таких випадках потрібно уважно стежити на протязі планового періоду, поки вони не будуть остаточно уточнені у відділі постачання та збуту ЦП УТОГ. Слід звернути увагу на те, що деякі матеріали підприємство може завезти децентралізованим порядком, в такому випадку, для того, щоб не було зайвого листування, потрібно негайно повідомити про це відділ постачання та збуту ЦП УТОГ.

Декому це може здатися зайвим, про це багато говорено, але ще й сьогодні на деяких УВП помічається плутанина в справі своєчасного подання заявок на матеріальні фонди.

А. ІДЕЛЬС,
начальник відділу постачання і збуту ЦП УТОГ.

ЗНОВУ ВИХОДИМО НА СТАРТ

В ОЛОДИМИР Іванович Бондар рвучко відкрив двері і зупинився на хвилину — після вранішнього морозу цех виглядав казковим царством світла.

— Доброго ранку, майстре! — щиро привітали його робітники.

— З минулим Новим роком! — відказав Бондар.

— Ви хотіли сказати з наступним? — перепитав хтось з виробничників.

— Ні, я не помилюся, — заперечив майстер. — Вчора після закінчення зміни начальник планового відділу УВП Дора Павлівна Коваль повідомила мене, що бригада по складанню кухонних столів річний виробничий план виконала на декілька днів раніше. Отже, товариші, трудовий Новий рік ви вже зустріли...

Робітники збуджено жестикулюючи, розійшлися по своїх робочих місцях і через хвилину в цеху запанував звичайний трудовий ритм. А Володимир Іванович пішов від верстату до верстату, оглядаючи перші виготовлені деталі.

Ось працює Станіслав Цілінський. Образно кажучи, народження стола в його руках, складання корпусу — перша технологічна операція. Станіслав задає високий виробничий темп всій бригаді. Його перевіряти не треба — працює на совість. Що й казати, таке високе звання, як «Майстер-золоті руки» просто так не заслужити.

Бондар не помітив, як зупинився біля Василя Василенка. Той коротким кивком голови привітався з майстром, а руки вправно і точно робили свою справу. Декілька вправних рухів і дверцята навішені. Володимир Іванович задоволено спостерігав за чіткою роботою виробничника, а сам пригадав 1967 рік...

Василенко прийшов на УВП з села, малоосвічений, без знання міміки. Скептики запевняли, що з нього майстра не вийде. Та Володимир Іванович наполегливо взявся вчити новачка. Зрозуміло, без допомоги колективу, він не зміг би нічого зробити. Кожен член бригади словом і ділом допомагав учневі. Тепер В. Василенко — ударник комуністичної праці, працює не тільки з перевиконанням норм, а й з відмінною якістю.

Легенький дотик до плеча повернув майстра до дійсності. Водій електрокари просив допомоги: захворів вантажник, а треба привезти шити з дільниці запресовки. В цеху запас от-от закінчиться, а одному надто довго. Бондар повів очима — кого ж послати? Але до електрокари вже підійшов Георгій Попович: «Дозвольте мені».

Так за виробничими турботами непомітно збіг час. Робітники пішли обідати, а Бондар заходився підраховувати зроблене. Вже виготовлено 35 столів. Коли врахувати й ті, до яких залишилося

РЕПОРТАЖ

тільки навісити дверцята, то 60 процентів денної норми є. І тут же зробив собі помітку — Григорія Шевченка треба поставити навішувати дверці, нехай допоможе товаришам. До обіду він попрацював непогано: виготовив 600 шитів і 250 ящиків.

По обіді до цеху зайшов В. Буровий, працівник відділу технічного контролю. Разом з майстром вони прискіпливо оглядали кожну деталь, операція за операцією. Все гаразд... І раптом брак. Та це не була вина робітника. Сергій Бельницький не помітив, що на кришці стола видута фанера. Він одразу ж замінив браковану деталь.

Несподівано Бондар помітив що Олексій Циганков, який припасовував клямки, розгублено позирає на товаришів, ніби хоче попросити допомоги і соромиться. Не встиг майстер пройти декілька кроків, як побачив, що біля Циганкова виросла сухорлява постать І. Голубничого. Володимир Іванович задоволено посміхнувся — все буде гаразд.

— Дверці щось не закриваються, клямка їх не тримає, — пояснив робітник І. Голубничому.

Іван Андріанович на хвилину замислився, а потім порадив: — Клямка повинна бути ось на такому рівні. Тоді вона якраз сідатиме в своє гніздо.

— Володимир Івановичу, — зайшов до цеху головний інженер УВП В. Горбунцов. — Через годину, будь ласка, до директора. Проведемо коротеньку нараду про освоєння нового кухонного набору. Адже з січня ми пускаємо його у виробництво, знову виходимо на старт. Підготуйте свої пропозиції...

В. МАРЧУК.

м. Черкаси.

ВАЖЛИВА ЛАНКА

Вступаючи в новий рік п'ятирічки, хочеться оглянути пройдений шлях, підсумувати зроблене, намітити нові рубежі на майбутнє.

Садгірське учбово-виробниче підприємство здійснює реконструкцію по переведенню зі швейного виробництва на випуск текстильно-галантерейної продукції. Так, в 1971 році на підприємстві припинено пошиття ватних курток і на звільнених виробничих площах встановлено плетільні верстати. А всього за минулий рік ми змонтували і здали в експлуатацію 153 одиниці плетільних верстатів, а також три крутильні і одну тростильну машину.

Крім цього, на УВП встановлено ще 15 одиниць різного устаткування.

Весь обсяг монтажних робіт проведено силами спеціалістів відділу головного механіка без порушення ритму випуску продукції, передбаченої виробничим планом.

Служба відділу головного механіка, яку очолює Житнюк Петро, постійно перебуває в центрі уваги адміністрації УВП. Від її функціонування у значній мірі залежить ритмічна робота всього підприємства. Сюди входить і планово-попереджувальний ремонт обладнання, впровадження нової техніки, модернізація устаткування та інше.

З цими завданнями відмінно справляються спеціалісти УВП. Так, слюсарі-ремонтники О. Головацький, І. Мента, токарі І. Гатнянський, В. Кучерівський, сантехнік С. Корбут, електрик Є. Кривотульський та інші зарекомендували себе висококваліфікованими фахівцями.

Для їх успішної роботи, зокрема, на реконструкції приміщень і монтажу обладнання, на УВП створено ремонтно-будівельну бригаду, що здійснює всю підготовчу роботу. Завдяки цьому, монтаж восьми одиниць мотального устаткування було завершено на вісім днів раніше строку.

Запорукою успішного ведення планово-попереджувальних ремонтів, монтажу нового обладнання є річні перспективні плани, що охоплюють усі сфери діяльності відділу головного механіка, а також план забезпечення необхідними матеріалами.

На основі перспективних планів і поточних потреб виробничих дільниць завчасно складаємо щомісячні плани організаційно-технічних заходів, а потім домагаємося неухильного їх виконання.

Усе це в комплексному поєднанні забезпечує успіх.

І. КИТАЙ,

головний інженер Садгірського УВП.

на підприємствах Товариства

1973 роки. Адміністрація тримає тісний зв'язок із спецколами-інтернатами області, особливо із Краснолиманською.

Та було б помилково твердити, що в постановці навчання на Єнакієвському підприємстві усе гаразд. Почнемо з організації громадського харчування. Невеличкий буфет при гуртожитку не може задовольнити повністю потреб. Окрім того, крім сухого пайка та гарячого кофе, інших блюд нема. Правда, обідають учні в хорошій робітничій їдальні, яка відкривається пізно і дуже рано закривається.

— Ми маємо деякі труднощі і з одягом для учнів, — говорить заступник директора по навчально-виховній роботі І. Максимов. Форму для учнів доводиться замовляти на фабриці індошви, а це зв'язано із значними затратами часу.

В учбових майстернях відчувається нестача інструментів. Є деяке незабезпечення наочністю в учбових кабінетах, нестача є підручників, особливо із таких предметів, як столярна справа та матеріалознавство. Бажає кращим

бути організація екскурсій на споріднені підприємства з метою обміну досвідом. Заслужовує на увагу і така форма роботи з учнями, як виступи їхніх старших товаришів, що в свій час закінчили навчання на цьому підприємстві і зараз працюють тут. Молодим цікаво було б знати, що їхні товариші починали свій трудовий шлях в стінах УВП і про те, яким цей шлях в житті був далі, як він склався для кожного робітника окремо.

Деякі директори УВП висловлюють цікаву думку про те, що кращий досвід постановки виробничого навчання на підприємствах варто було б узагальнювати. Це б дало можливість запобігти зайвих витрат часу і, головне, зразу ж запроваджувати все краще в себе на місцях. Варто було б проводити хоча б один раз на рік 2-3-х денні семінари-практикуми на тих УВП, де найкраще поставлена робота з учнями.

Слід більше звертати увагу на підбір вихователів. Ми іноді забуваємо, що наші учні виробничого навчання — це вчорашні школярі і до них потрібно ще довгий

час проявляти максимум уваги не тільки на заняттях, а й в позаурочні години.

Необхідність цього очевидна. На Єнакієвському УВП за останні три роки змінилось п'ять вихователів. На мою думку, підбір вихователів потрібно проводити ретельно, людина на цій посаді повинна працювати за велінням серця, за визнанням, а не просто як службовець на звичайній посаді. Дуже бажано, щоб вихователі мав педагогічну освіту і практику.

Значну роль в підготовці молодих кадрів, у їх вихованні в позаурочні години мають відіграти будинки культури. Можливо, потрібно, щоб в планах цих закладів час від часу передбачались спеціальні тематичні вечори, на яких би виступали ветерани праці, передовики виробництва, знатні люди міста.

Звичайно, загальних рецептів в питанні виховання кадрів не може бути. Але одне зрозуміло й необхідне: щоб цьому питанню адміністрація УВП, первинні партійні організації, профспілкові і первинні організації УТОГ надавали першорядного значення. Постійно тримали в полі зору трудову діяльність учнів, їх дозвілля, допомагали молоді організувати своє навчання і відпочинок. Їм треба завжди пам'ятати, що сьогодні це учні, а завтра —

молоді спеціалісти, які поповнять робітничий клас і разом з ним будуть виконувати рішення XXIV з'їзду КПРС і завдання дев'ятої п'ятирічки.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Єнакієво.

На фото: (на другій сторінці) — Василь Коцов — кращий майстер верстатного цеху, бувший учень Єнакієвського УВП; (на третій сторінці) — Віталій Кондратюк — бувший учень виробничого навчання, нині змінний майстер заготовчого цеху.

Від редакції: стаття З. Селезньова піднімає деякі важливі питання виробничого навчання на УВП. Редакція сподівається, що досвід своєї роботи в цьому питанні поділяться на сторінках газети і інші товариші.

Комсомольський суботник

Комсомольці і молодь Одеського учбово-виробничого підприємства № 3 одержали завдання Ленінського райкому КП України м. Одеси — попрацювати на будівництві житлового будинку в селищі ім. Котовського.

Колектив розділився на дві бригади. Першу очолив комуніст Гервіц Б. Ф., другу — інженер-конструктор Юдін І. І.

Всі 20 чоловік працювали дружно і завзято. З 9 до 1 поверху молоді і комсомольці працювали, не знаючи перерв і перекурів. Приміщення були звільнені від будівельного сміття і в тринадцять ноль-ноль прораб потис руку молодим трудівникам.

Підійшов автобус, і всі гуртом виїхали на невеличку екскурсію навколо міста.

Є. ЯКОВЕНКО,
секретар парторганізації Одеського УВП-3.

Стіннівки держать экзамен

У Львівському Будинку культури відбувся обласний огляд стінних газет і додатків до них, які були випущені підприємствами та культзакладами Львівської області у 1971 році.

На огляд було виставлено 72 стіннівки та 12 номерів додатків до них.

Кращими із них журі визнало стінну газету «За комуністичну працю» (редактор Л. П. Алфімова). Ця газета ось уже декілька років підряд займає перші місця на обласному огляді та на огляді, який організовує обласний комітет профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

Газета красиво оформляється, в ній багато малюнків і фотографій, цікаві і різноманітні рубрики. Га-

зета жваво відгукується на всі сторони життя колективу Львівського УВП-1.

Журі відмітило (друге і третє місця) стінні газети Бродівського райвідділу УТОГ — «Ленінський шлях», та Стрийського міжрайвідділу УТОГ — «Вперед».

Після закінчення огляду був проведений семінар редакторів стінних газет, керівників культзакладів та активістів-кореспондентів. На семінарі виступив працівник обласної газети «Львівська правда» З. М. Анісімова, яка докладно розповіла про завдання, які стоять перед редколегіями стінних газет у другому році п'ятиріччя.

О. ШАЛОВ,
Інструктор Львівського
облвідділу УТОГ.

СПОРТИВНИЙ ВОГНИК

Незадовго до Нового року в спортивному залі Житомирського Будинку культури глухих відбувся вечір клубу «Геркулес», на якому підбито підсумки масово-фізкультурної роботи глухих спортсменів за 1971 рік.

Перед відкриттям вечора було вишикувано стрій спортсменів.

Фотоетюд. Зимовий сон.
В. КОПЦОВ.
В. КОНДРАТЮК.

ВОТ И СНОВА...

Вот и снова, деревня, с тобою
Повстречались мы нынче опять,
И как будто бы кони в ночное
Я отправил и вышел гулять.
Прохожу я той милой сторонкой,
Где знакомого дома огни,
И девический смех мне вдогонку,
Как в былые, недавние дни.
Не богато мое здесь наследство,
Но его не затянет быльем,
Здесь навеки оставил я детство,
Босоное детство мое.
То, что счастьем моим обернулось
Безотрадной судьбе вопреки...
Здесь впервые и ты, моя юность,
Зачерпнула воды из реки.
Постояла со мной и умчалась
Той девчонкой, что рядом жила.
Лишь донныне калитка осталась,
Что нам местом свиданий была.
Через эту калитку с рассветом
Уходил в неизвестность и я,
Сохраняя на память советы,
Что давала мне мама моя.
И куда б от порога родного
Меня в дальнюю даль не вело,
Я к тебе возвращаюсь снова,
Отчий край, дорогое село!

Ю. МАКСИМЕНКО.

Діяльно готується до республіканського огляду художньої самодіяльності на честь 50-річчя створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік колектив Кам'янець-Подільського будинку культури.

На фото: молоді робітничі УВП (зліва направо) Марія Юрків, Валя Виховська, Галя Харчук та Ніна Козак — активні учасниці хореографічного гуртка.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Чемпіон ОблУТОГу 1971 року під звуки гімну СРСР підняв прапор і запалив олімпійський вогонь.

Потім перед присутніми виступили тренери, ведучі спортсмени, які не лише розповіли про досягнуті успіхи, але й вказали на недоліки в роботі секцій колективів фізкультури.

На вечорі з показовою програмою виступили ведучі спортсмени області — майстри спорту і першорозрядники з фехтування та акробатики.

На закінчення вечора ведучим спортсменам було вручено цінні подарунки.

Л. ЛЮЛЬЧЕНКО,
інструктор фізкультури.

В НОВОГОДНЮЮ НОЧЬ

В новогоднюю ночь, где б ты ни был, мой друг,
Я к тебе неизменно стремлюсь.
Без тебя так уныло и пусто вокруг,
Без тебя — неумная грусть.

Ты танцуешь, смеяшь, ты мелькаешь в окне,
Молодого задора полна,
А вдаль от тебя в голубой тишине
Я склоняюсь над рюмкой вина.

Мысль опять пробегает, как юркая мышь,
Под покровом ночной темноты:
С кем ты рядом стоишь! С кем сейчас говоришь!
И кому улыбаешься ты!

Без тебя так уныло и пусто вокруг,
Без тебя — неумная грусть...
В новогоднюю ночь, мой единственный друг,
Я к тебе неизменно стремлюсь.

И. САПОЖНИКОВ.

НОВОРІЧНИЙ ПОДАРУНОК

(БУВАЛЬЩИНА)

Пали землею, залили водою і морез миттю прикував її. Стояла ялинка кріпко, ніби тут і виросла. Під нею вже встановили ящики! Солдати і дітлахи весело розвішували на гілках стріляні гільзи, все йшло в діло. Із використання зошитів діти навірізали гапок, літаків і всякої всячини. А з дому принесли хто що міг: хто рибку, хто кольорову кульку, хто зірочку...

Поки возились, швидко звечорило. Капітан щось сказав солдатам, і ті тягачем підтягнули до школи дві автомашини, поставили їх одна проти одної по обидві сторони ялинки, включили світло фар. Ялинка в їх світлі загоралася і засяяла. Директор було заперечив — порушення світломаскування, але капітан махнув рукою: не полізуть німці в новорічну ніч.

В руках одного із солдат з'явилася гармошка. Під її звуки діти, солдати, взявшись за руки, завертілись навколо ялинки. Зразу стало шумно і весело, а із села теж десь обізвалася гармошка: до школи на вогник поспішали дівчата і хлопці. Танок сипав сміхом і жартами, дівчата, хоч і у вальянках, танцювали з особливим піднесенням.

А капітан ще чогось чекав. Раптом із морозного мороку, яка стіною обступила ялинку, випливали запряжені паром коней сани. Виявилось, капітан по телефону домовився із сусіднім аеродромом — льотчики увірвали від свого пайка і привезли дітям шоколад, цукор і галети.

Розчервонівшись від біготи і задоволення, діти з веселим криком обліпили сани. Веселий лейтенант-льотчик в хутрових унтах, в шапці з хвастком піднятим доверху вухами, без викликів і списків роздавав подарунки...

Панувала загальна радість. І раптом важкий гул почувся в небі. Солдати кинулись до машин. За селом уже вперлись у небо голубі і прямі промені прожекторів, заметались по небу. Поруч з ялинкою, де були розгублені діти, дрібно просвітіла кулеметна черга. Всі попадали в сніг. Мабуть, німецький льотчик цілвив на світло фар. За селом звелися розприскинуті фашистом бомб. Кинувши в сани гармошку, солдат вискочив на кузов машини, здерхохотав з прожектора і швидко швидко завертів рукоятками. Він ніби знав, де шукати ворожий літак. Стояв голубого вогню полюсний по небу, і в ньому блідо блиснув фюзеляж літака. Він метнувся було вліво, але промінь не випустив його, до нього вже сходили інші рухливі рукави прожекторів, схрестилися на ньому, ніби показували: ось він!

Там, де стояли зенітні пости, часто-часто застрочили кулемети, забухкали зенітки. Навколо літака розцвіли хмарки вибухів. Але літак був неушкоджений, він намагався вислизнути із сліпучих шупальців прожекторів.

Раптом зенітки замовкли. — Винишувачі! Винишувачі! Ех! — почувся крик, — це кричав лейтенант, який роздавав подарунки.

Винишувачів не було видно, але їхній грізний гул струшував повітря. Мить — і в різних місцях неба, ніби нізвідки, народились кольорові пунктири трасуючих куль, протяглись до літака, який метушився у перехресті прожекторів. Проміння потемніло, в них проступили чорні папахи диму. Літак лизнуло полум'я, якимось косо пішов до землі, але раптом його шлях різко переламався, і він прямовисно падав вниз. За селом почувся глухий вибух, у небо здійнявся сніп вогню.

Промені прожекторів ще прощупували небо і, заспокоївшись, погасли. Стих і гул винишувачів.

— Вистава закінчилася! — зітхнув лейтенант. — Продовжуємо зустріч Нового року. Він дістав із ящика зразу два подарунки.

— Хто перший, тому на честь такої події подвійна порція!

Діти кинулись до нього...

На другий день у районній газеті, після зведення інформаційного бюро, було надруковано повідомлення про те, що в ніч на перше січня фашистські літаки намагались здійснити наліт на місто Г. Було збито шість літаків. А ще нижче: по достеменним даним один літак був збитий у районі села П. винишувачами Н-ського авіаз'єднання.

— Цей літак наш! — сміючись, сказав директор школи, прочитавши у класі повідомлення дітям. — Льотчики нам у подарунок на Новий рік поклали його на землю.

М. ВІННИЦЬКИЙ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: 252005 м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 2046—5000 71 р.